

URZĄD PATENTOWY

H01r 23/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 7837.

Kl. 21 c 28.

Ampla Industrie- und Handels Aktiengesellschaft
(Budapeszt, Węgry).

Ścienne łącznik elektryczny.

Zgłoszono 11 października 1924 r.

Udzielono 30 czerwca 1927 r.

Pierwszeństwo: 13 października 1923 r. (Węgry).

Wszystkie dotychczas znane ścienne łączniki elektryczne są wskutek skomplikowanej budowy zbyt drogie. Dzięki skomplikowanemu kształtowi pojedynczych, wchodzących jedna do drugiej, części oraz łączeniu ich zapomocą śrub, montowanie ich jest również zbyt drogie. Złożenie ich łatwiej się łamie i często wymaga zmiany, co również zwiększa koszt łącznika.

Wynalazek dotyczy elektrycznego łącznika ściennego innej niż dotychczas budowy, składającego się ze zwykłych, w prosty sposób wytłaczanych części sprężynujących, umocowanych w złożu ebonitowym zapomocą dwóch śrub. Ośią obrotu jest punkt środkowy wykroju walcowatego, w którym są umieszczone wygięte części sprężynujące.

Przykład wykonania wynalazku jest przedstawiony na załączonym rysunku. Fig. 1 daje przekrój podłużny przez łącznik; fig. 2—widok z przodu, a fig. 3 — widok z boku.

Pasma *a* z miękkiego żelaza ma jeden koniec *b* walcowato zagięty i jest zapomocą niego osadzone w walcowatym wydrążeniu ebonitowego złoża *c*. Zapomocą rękojeści *e* można obracać pasmo *a* około punktu środkowego *d* wydrążenia. Pasma sprężynujące *f* jest przymocowane do pasma *a* zapomocą nitu *g*. Na wewnętrznej stronie walcowato wygiętego pasma *a* znajduje się również walcowato wygięte, sprężynujące pasmo *f*, które w punkcie *h* wchodzi do wydrążenia złoża ebonitowego. Do tego końca pasma *f* biegnie w złożu ebonitowym

kanal i . W punkcie j znajduje się pasmo sprężynujące, które przylega do klinowatego wykroju złoża ebonitowego i dolnym końcem k wchodzi podobnie jak f . Podobnie jak do otworu h prowadzi kanał i , tak do otworu k prowadzi kanał l . Litera m oznacza rozwidlone sprężynujące pasmo miedziane, które jest zapomocą nitu n przymocowane do pasma z żelaza miękkiego. Zapomocą śrub, przechodzących przez otwory o i p , zostaje złożo ebonitowe przymocowane do przylegającej do ściany płyty drewnianej, szklanej lub tym podobnej.

Łącznik działa w sposób następujący:

Prąd płynący przez i dochodzi przez f i a do rozwidlonego pasma miedzianego m . W położeniu spoczynku sprężynujące pasmo f , jako dźwignia łącznikowa, utrzymuje pasmo a w położeniu, przy którym prąd jest przerywany. Gdy przesuwamy rękojeść e w kierunku strzałki u aż rozwidlona sprężyna m zaskoczy do j , to styk jest zamknięty.

Aby części s i t rozwidlonego sprężynującego pasma miedzianego zupełnie przylegały, są one rozcięte.

Oddzielną przykrywę v (fig. 3) można przymocować temiż śrubami, przechodzącymi przez otwory o i p , co i przykrywę c .

Zmiana kształtu złoża bądź jakichkolwiek części sprężynujących nie dotyczy istoty wynalazku, który polega na tem, że rękojeść rozrządzająca jest połączona z pasmem sprężynującym, przez które prąd przepływa i że zapomocą umieszczonego

sprężynującego pasma miedzianego bądź mosiężnego można wytworzyć zetknięcie, bez zastosowania jakichkolwiek części skomplikowanych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ścienny łącznik elektryczny, znamienny tem, że rękojeść rozrządzająca jest, bez skomplikowanego połączenia śrubami, tak połączona z pasmem sprężynującym, przez które przepływa prąd, że w położeniu spoczynku prąd jest przerywany, styk powstaje przez dalsze przesunięcie w bok rękojeści, przyczem sprężynujące pasmo miedziane odpowiedniego kształtu zaskakuje do odpowiednich kleszczy pasma sprężynującego, prowadzącego do drugiego bieguna.

2. Ścienny łącznik elektryczny według zastrz. 1, znamienny tem, że oddzielne części jego nie są połączone zapomocą śrub, a połączenie następuje wskutek odpowiedniego kształtu oddzielnych części i złoża.

3. Ścienny łącznik elektryczny według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że przykrywę ze złożem, zawierającym łącznik, łączą dwie śruby, zapomocą których łącznik zostaje również przymocowany do ściany.

Ampla Industrie- und Handels
Aktiengesellschaft

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

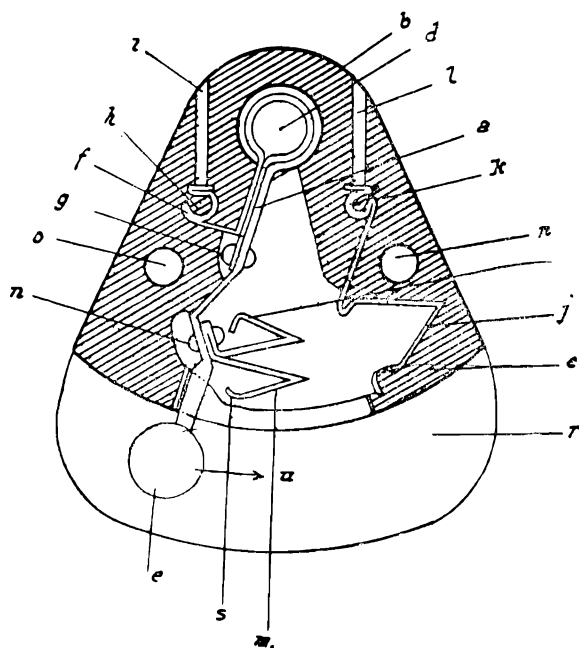

Fig. 2.

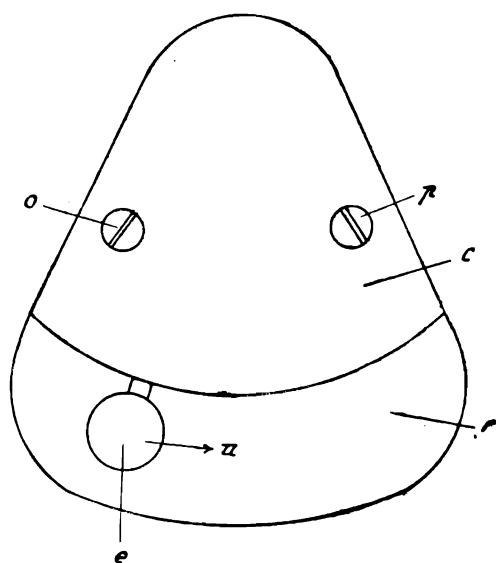

Fig. 3.

